CT-51

Thạch Sanh

Minh Họa: Lý Thu Hà

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Mỗi phiên chợ, Lý Thông đem rượu đi bán. Trời nắng to, gánh nặng, vừa đi vừa thở, mồ hôi nhỏ giọt.

Trước mặt có cây đa cổ thụ, Lý Thông bước tới bóng mát, vừa đặt gánh rượu xuống thì thấy một người trai trẻ, tay cầm chiếc rìu đứng trong gốc cây. Lý Thông phảy cho Thạnh Sanh một quạt, rồi gạ:

– Trông chú khỏe lắm. Chú gánh hộ tôi rồi tôi trả tiền.

– Tôi chẳng cần tiền. Bác có mỏi vai thì tôi gánh hộ cho.

– Thế thì chú làm em tôi nhé, làm anh em mới không lấy công.

Thạch Sanh cúi xuống gánh rượu. Hai người thong dong đi. Có một toán lính đi tới, trông thấy Lý Thông thì reo lên:

– A! Bác Lý Thông đây rồi!

Lý Thông trợn mắt:

– Các chú ở trên phủ về có việc gì thế?

– Bác không nhớ à? Phiên chợ này đến lượt bác đi cúng ông Trăn.

Lý Thông đột ngột ngã ngồi xuống. Thạch Sanh đỡ Lý Thông dậy và nói:

– Anh làm sao thế? Bọn lính vừa rồi bảo anh đi đâu?

Lý Thông nhếch mép cười nhợt nhạt:

– À, ngày mai đến lượt nhà ta đem lễ cúng ông Trăn. Ông Trăn của nhà vua nuôi trong rừng ấy mà.

Thạch Sanh nói:

– Anh đang ốm, để em đi cúng ông Trăn có được không?

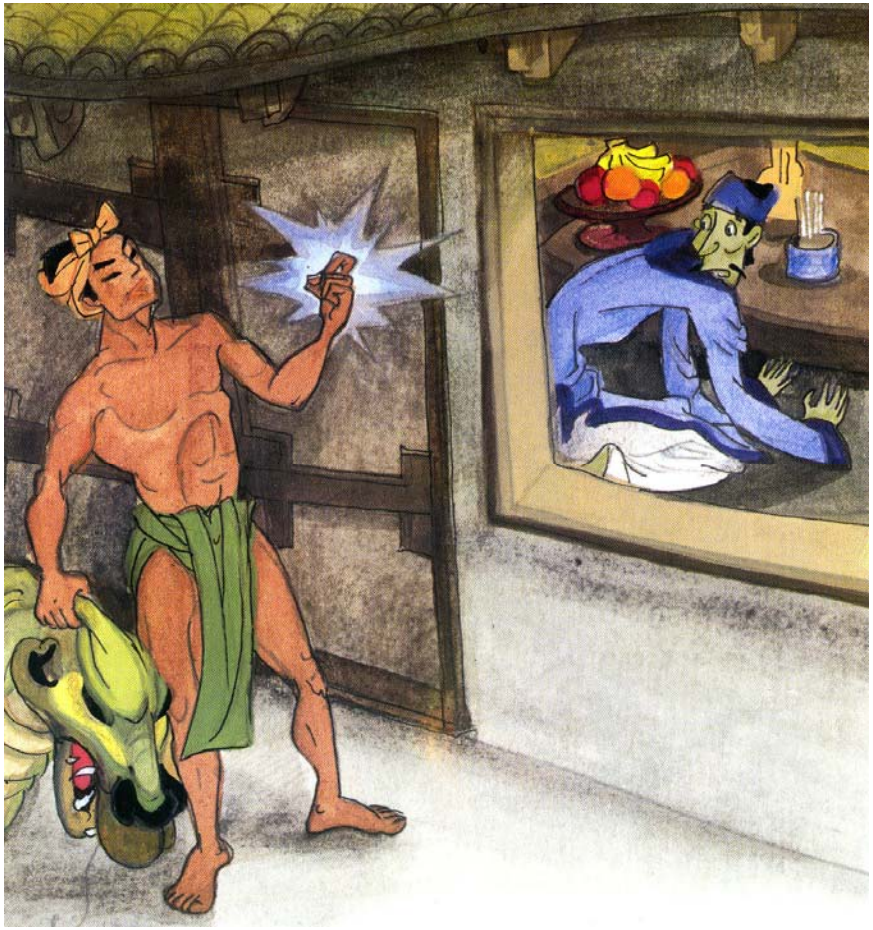

Chiều hôm sau, Thạch Sanh xách khăn gói, lưng dắt cái rìu, xăm xăm đi vào rừng.

Ở nhà, Lý Thông thắp hương, quỳ xuống, vái theo và khấn:

– Mày sống khôn chết thiêng, cái số mày phải ông Trăn ăn thịt, đừng oán tao, từ nay về sau, đến ngày giỗ, tao làm giỗ cho mày.

Bỗng tiếng đập cửa dữ dội. Thạch Sanh chạy vào, tay cầm cái đầu con trăn và nói:

– Em đã giết được con trăn và mang cái đầu trăn về cho anh xem.

Nghe xong, Lý Thông gào to:

– Trời đất ơi! Chết rồi, mày giết con trăn thần của nhà vua rồi. Vua sẽ trừng trị kẻ giết trăn thần. Mau mau mà trốn đi ngay.

Thế là Thạch Sanh phải trở về gốc đa còn Lý Thông lên kinh đô báo công đã giết được trăn tinh.

Vua sai người vào rừng kiểm tra xem có đúng là trăn tinh đã bị giết thật không. Lại cho quan quân về làng mang cái đầu trăn tinh lên kinh đô.

Lý Thông được vua phong chức quan tể tướng.

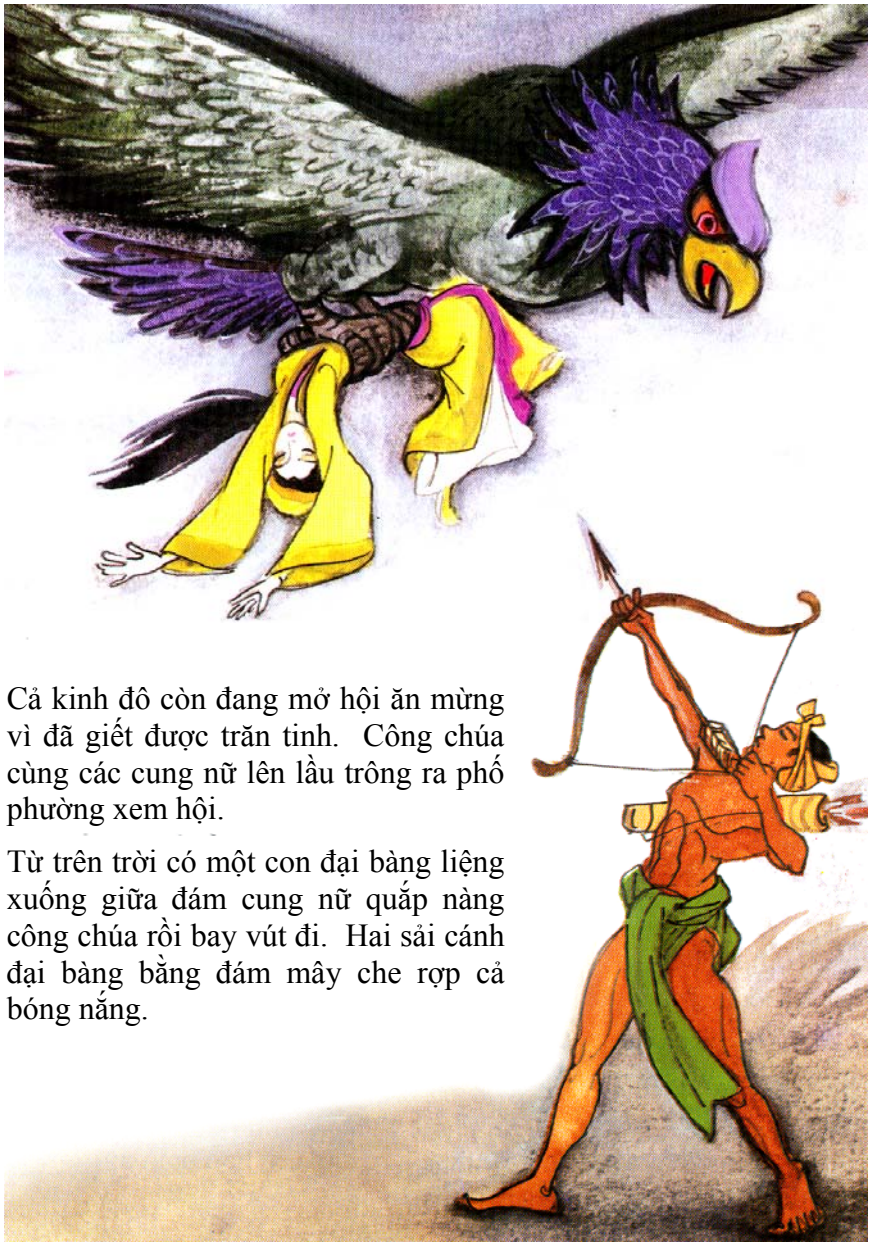

Cả kinh đô còn đang mở hội ăn mừng vì đã giết được trăn tinh. Công chúa cùng các cung nữ lên lầu trông ra phố phường xem hội.

Từ trên trời có một con đại bàng liệng xuống giữa đám cung nữ quắp nàng công chúa rồi bay vút đi. Hai sải cánh đại bàng bằng đám mây che rợp cả bóng nắng.

Thạnh Sanh ngồi ở gốc đa nhìn thấy con đại bàng khổng lồ đang quắp người con gái liền rút cái cung, giương lên, bắn trúng một bên cánh đại bàng. Máu đại bàng rơi xuống đất.

Đại bàng bắt mất công chúa, cả kinh thành náo động. Vua sai tể tướng Lý Thông yết bảng: *Ai cứu được công chúa thì vua gả cho và phong làm quan đầu triều*.

Thạch Sanh vào cung để nói việc mình đã bắn con đại bàng. Vừa thấy Lý Thông, Thạch Sanh gọi to:

– Anh Lý Thông ơi!

Lý Thông vờ dụi mắt:

– Em Thạch Sanh đấy à? Ôi chao, từ ngày anh ra làm quan, nhiều việc quá, cứ mờ cả mắt, anh không nhìn ra em. Em bảo em bắn con đại bàng thế nào?

Thạch Sanh kể lại chuyện.

Ngay hôm ấy, một đoàn quan quân với Lý Thông và Thạch Sanh lần theo vết những giọt máu đại bàng đi về phía chân núi, đến một cửa hang to, sâu xuống lòng đất như miệng giếng. Thạch Sanh trỏ tay, nói:

– Máu đại bàng rơi xuống hang này. Hang đại bàng đây rồi. Bây giờ anh buộc em vào dây thừng rồi thả xuống hang. Ở dưới hang, cứu được công chúa hay có chuyện gì khác thì em giật dây thừng để anh kéo lên nhé!

Thạch Sanh vừa đặt chân xuống hang đã trông thấy đại bàng nằm xõa cánh trên vũng máu đen kịt liền bổ một rìu. Đại bàng vỡ đôi đầu, chết ngay.

Trông sang bên kia, có một người con gái áo vàng ngồi ủ rũ, Thạch Sanh bước đến.

Thạch Sanh dắt tay công chúa đến sợi dây thừng, buộc vào. Chiếc dây thừng được kéo ngay lên.

Công chúa đã lên tới mặt đất. Lý Thông quát lính khiêng kiệu ra để rước công chúa về kinh đô.

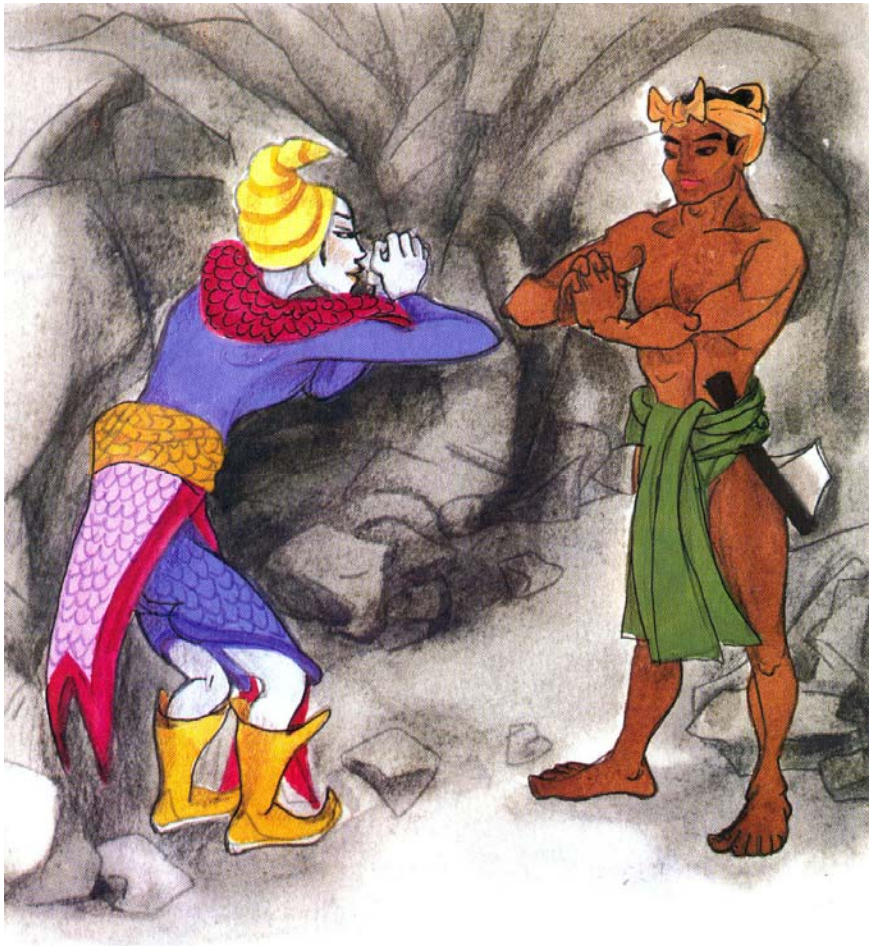

Ở dưới hang, Thạch Sanh nghe có tiếng kêu dưới một tảng đá:

– Cứu tôi với!

Thạch Sanh chĩa cung bắn vỡ đôi tảng đá. Một người trẻ tuổi bước ra, chắp tay vái Thạch Sanh:

– Tôi là con vua Thủy Tề. Tôi đi chơi lạc vào bến suối sau núi này. Yêu tinh đại bàng nhốt tôi vào khe đá, bắt tôi suốt đời canh cửa hang. May được tráng sĩ cứu sống.

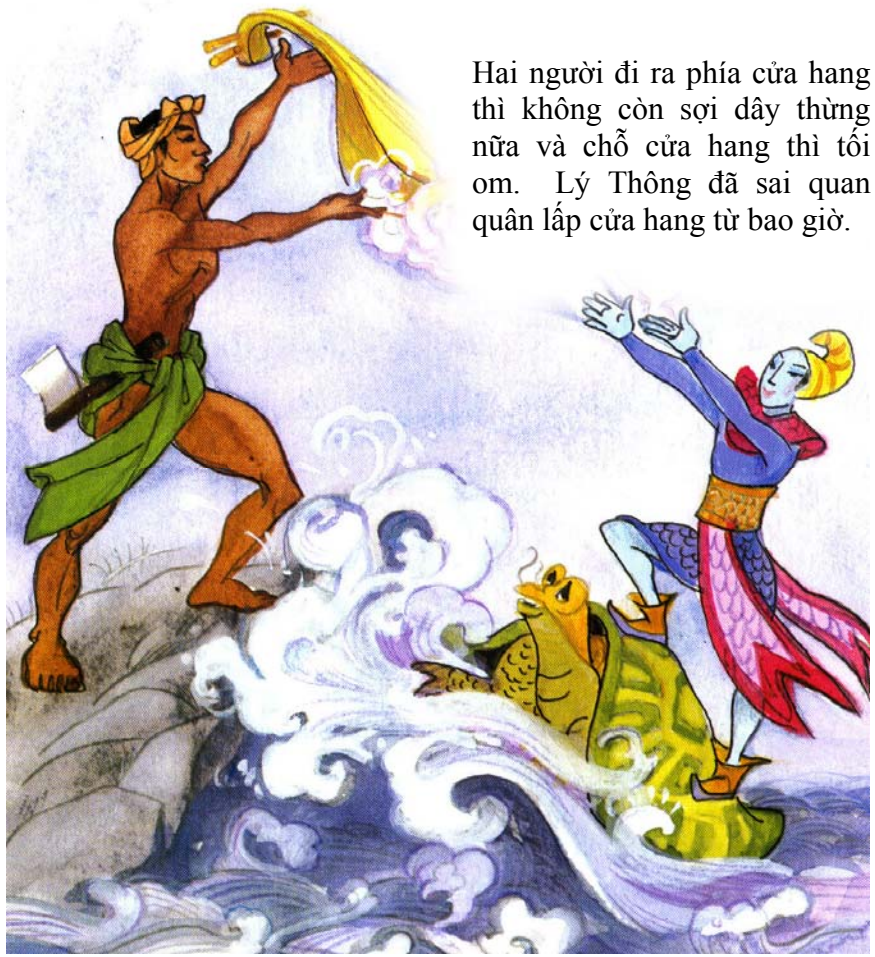

Hai người đi ra phía cửa hang thì không còn sợi dây thừng nữa và chỗ cửa hang thì tối om. Lý Thông đã sai quan quân lấp cửa hang từ bao giờ.

Con vua Thủy Tề nói:

– Cuối hang này có đường ra được bến suối. Năm trước, đại bàng đã quắp tôi vào lối ấy.

Hai người đi ra bờ suối, bước vào sóng nước đi về thủy cung ngoài biển Đông.

Thạch Sanh ở chơi thủy cung ít lâu. Đến hôm trở về, con vua Thủy Tề tặng Thạch Sanh một cây đàn bạch ngọc và nói:

– Đàn này là đàn tình đàn nghĩa, khi nào anh nhớ đến em thì đàn lên, lúc ấy em sẽ ở bên cạnh anh, mọi ưu phiền không còn nữa.

Ở kinh đô, vua cho gọi công chúa và quan tể tướng đến để công bố sẽ gả công chúa cho người đã cứu được công chúa. Ngày mai, vua sẽ mời các quan đến để bàn việc hôn nhân của công chúa.

Vua vừa dứt lời, quan tể tướng Lý Thông hí hửng sung sướng vì sắp được lấy công chúa. Vừa lúc ấy, công chúa bước lên thưa với vua cha:

– …không phải người này cứu con!

Rồi từ hôm ấy, công chúa không nói được nữa, suốt ngày nằm liệt giường.

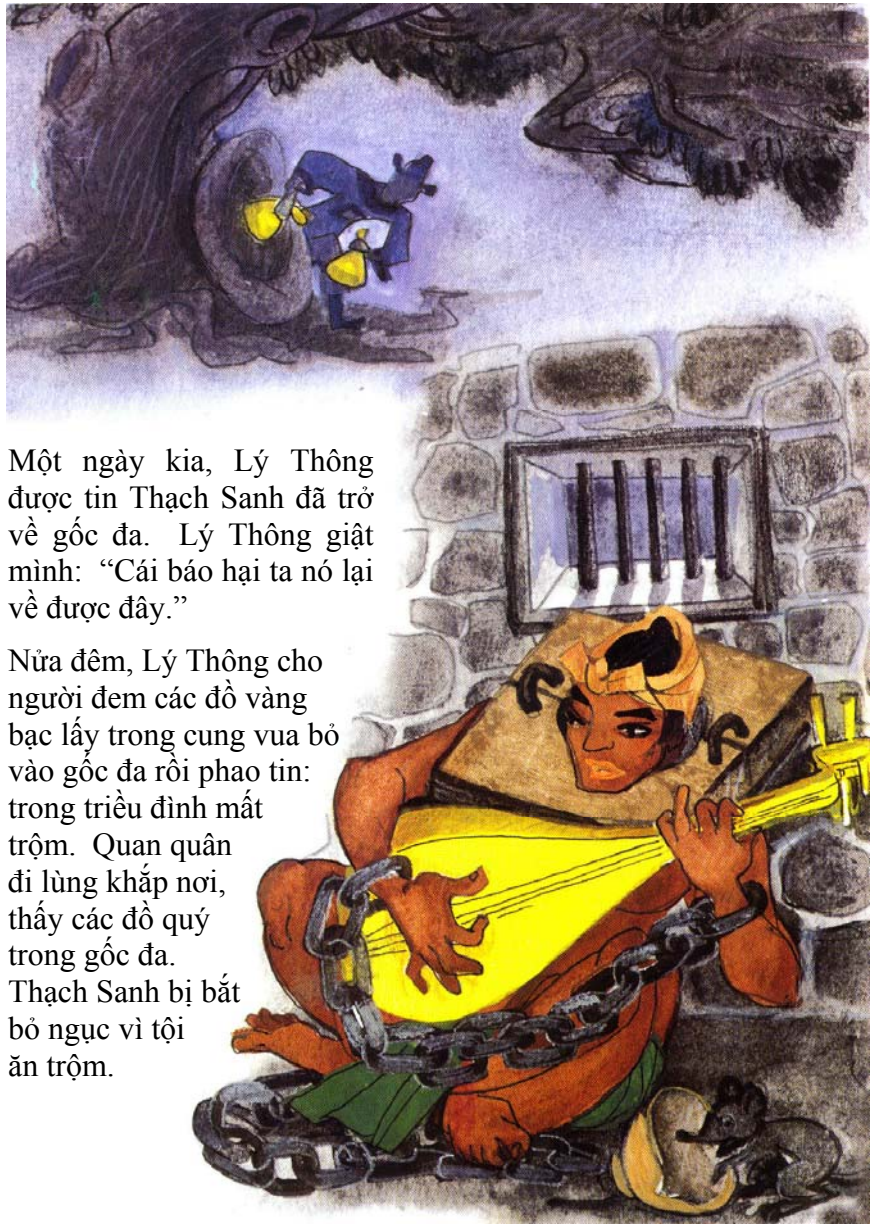

Một ngày kia, Lý Thông được tin Thạch Sanh đã trở về gốc đa. Lý Thông giật mình: "Cái báo hại ta nó lại về được đây."

Nửa đêm, Lý Thông cho người đem các đồ vàng bạc lấy trong cung vua bỏ vào gốc đa rồi phao tin: trong triều đình mất trộm. Quan quân đi lùng khắp nơi, thấy các đồ quý trong gốc đa. Thạch Sanh bị bắt bỏ ngục vì tội ăn trộm.

Lý Thông mặc quần áo đen, bịt mặt, tự tay đến tra tấn Thạch Sanh. Thạch Sanh bị đòn đau nằm ngất trong ngục tối. Lúc tỉnh lại, Thạch Sanh lấy cây đàn ngọc ra gảy.

Tiếng đàn của Thạch Sanh thánh thót từ trong cung cấm ra đến ngoài nội, vang truyền vào song cửa phòng công chúa. Công chúa ngồi dậy và thưa với vua cha:

– Tiếng đàn của người cứu con đang thánh thót đâu đây!

Công chúa đi về phía tiếng đàn. Vua mừng khôn xiết vì con đã nói được. Vua lấy làm lạ vì sao tiếng đàn kêu làm cho công chúa nói được. Vua đi theo công chúa.

Công chúa và vua bước vào nhà ngục. Thạch Sanh vẫn đang ngồi gảy đàn. Công chúa nói với vua cha:

– Người này mới là người đã cứu con.

Công chúa bước đến bên Thạch Sanh. Tự nhiên, những còng chân, xiềng xích quanh Thạch Sanh rơi lả tả.

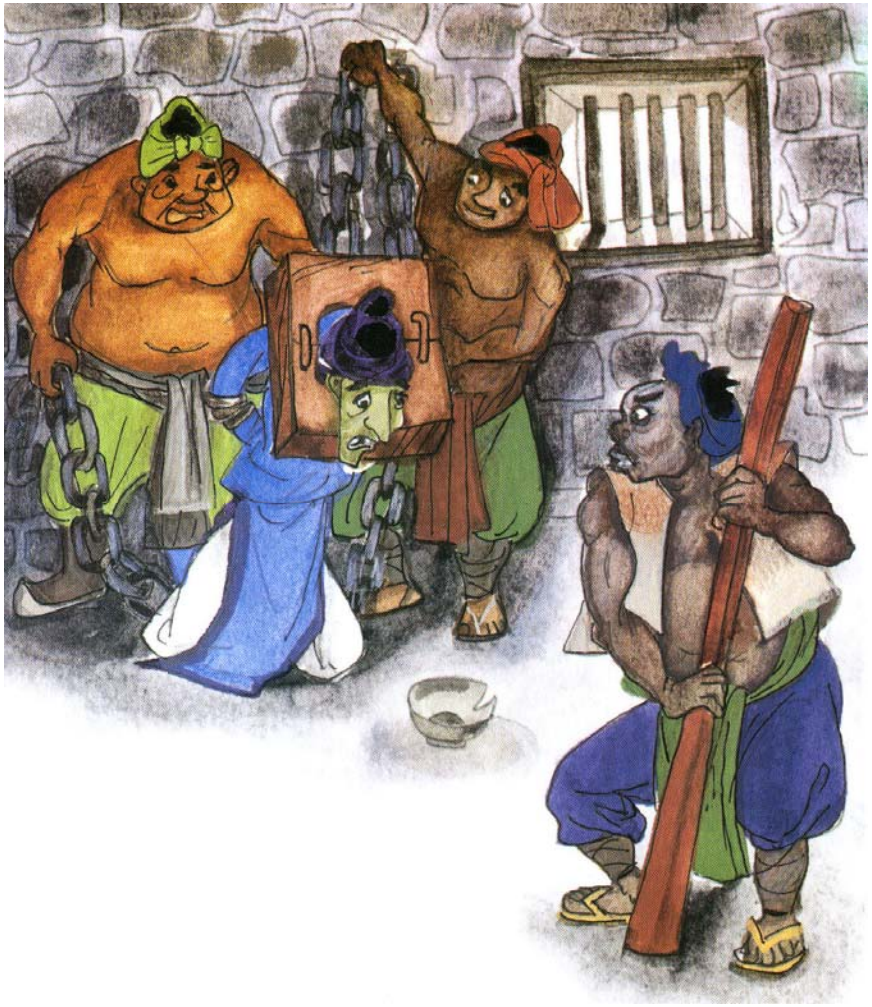

Đúng lúc ấy, cái bóng đen Lý Thông với hai con mắt trắng nhã bị quân lính triều đình bắt tống giam vào ngục tối.

Vua sai quân lính trói Lý Thông lại rồi gông cổ cho chặt kẻ gian ngoan xảo trá ấy, chờ ngày đưa ra xét xử.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051